

[Kr. Juul.]

amtsveje og på de mest befærdede kommuneveje i landet, og det mener jeg er for skarpt. Naturligvis skal der tages hensyn til færdselssikkerheden på vore veje, men de enkelte tilkørsler til ejendommene langs en vej frembyder kun en ret ringe fare for færdslen, når blot man sikrer sig, at de ikke omgives af høje hegn. Hvis det virkelig er meningen, at vejbestyrelsesloven skal administreres på den måde, at det fremtidig næppe kan lade sig gøre af få adgang til tilkørsel i tilfælde af oprettelse af en ny ejendom ved amtsvejene og de mest befærdede kommuneveje, mener jeg, det er et stærkere indgreb i den enkelte borgers dispositionsret end rimeligt er, og det ville jeg egentlig også tro den højtærede minister for offentlige arbejder vil være enig med mig i.

Jeg har med mit spørgsmål her ønsket at henlede ministerens opmærksomhed på, hvordan det foregår i praksis, så at der kunne blive mulighed for at rette den, inden rammerne bliver lagt endeligt fast. Vi har et fælles ansvar for vejbestyrelsesloven, men jeg mener ikke, at man af selve loven kan udlede, at det har været tanken, at den skulle administreres så håndfast.

Ministeren for offentlige arbejder (Lindberg): Det ærede medlems spørgsmål er meget vidtgående, men jeg mener at have forstået det ærede medlem således, at det navnlig er administrationen af bestemmelserne i lovens kapitel III om overkørsler og overgange, som volder det ærede medlem bekymring.

Jeg kan hertil svare, at det kun er et år siden, folketinget enstemmigt vedtog den ny vejbestyrelseslov, herunder de bestemmelser, der giver hjemmel til at regulere adgangen til de offentlige veje fra de tilstødende arealer. Disse bestemmelser går bl. a. ud på, at lokale udvalg, som nedsættes i henhold til lovens § 35, skal indgive indstilling til ministeriet om, hvilke varige adgangs begrænsninger der skal gælde for de veje, der har særlig betydning for den gennemgående færdsel. Sådanne bestemmelser skal ikke alene træffes for hovedlandeveje, men også for landeveje og de vigtigste biveje. Reglerne i § 35 blev indført, fordi det måtte erkendes, at det er i

både lodsejernes og samfundets interesse, at det bliver fastslået, på hvilke strækninger bebyggelsen må underordne sig færdslens krav, og på hvilke strækninger bebyggelsen må have førsteprioritet. Hvis sådanne regulerende bestemmelser ikke bliver truffet for vore gennemgående veje, vil randbebyggelsen brede sig, hvad der vil forøge risikoen for færdselsulykker, nedsætte vejenes kapacitet og medføre krav om anlæg af kostbare indførselsveje. Jeg synes i øvrigt, at det er for tidligt at tage stilling til, om disse udvalg har grebet deres opgave forkert an, da ministeriet indtil nu kun har modtaget indstilling om adgangs begrænsning for en ganske enkelt, 10 km lang vejstrækning. Så længe der ikke i større omfang er truffet adgangsregulerende bestemmelser efter lovens § 35, er det navnlig vejbestyrelsens afgørelse med hensyn til overkørsler og overgange, der kan gribe ind i den brug, som lodsejerne har tænkt sig at gøre af deres ejendom. Det er ganske klart, at vejbestyrelsen er nødt til i visse tilfælde at give afslag på ansøgninger om tilladelse til udnyttelse af bestående overkørsler til andre formål end de hidtidige. En benyttelse af en markoverkørsel som adgang til en fabriksvirksomhed eller boligkarré vil således kunne medføre en væsentlig fare for færdslen på den offentlige vej.

Jeg gør imidlertid opmærksom på, at de myndigheder, som administrerer ordningen, er de pågældende kommunalråd, og at deres afgørelser af lodsejerne kan indbringes for højere myndigheder, det vil sige amtsrådene eller ministeriet. Jeg kan i denne forbindelse oplyse, at ministeriet indtil nu kun har modtaget ganske få klager om vejbestyrelsernes beslutning i henhold til vejbestyrelseslovens kapitel III.

Kr. Juul: Jeg er klar over, at administrationen er i færd med at tilrettelægge de linjer, som den fremtidige færdsel skal rette sig efter, men jeg mener også, at det netop er nu, inden rammerne lægges for fast, at vi skal søge at få dem indrettet, så at de er anvendelige på rimelige vilkår.

Jeg er enig med den højtærede minister for offentlige arbejder i, at det er fuldkommen rimeligt, at de stærkt befærdede hovedveje unddrages ny tilkørsel, men jeg mener, at de pågældende udvalg i amterne